

הדס "נגיעה של חסד"

– שרה ליה שרון

(שירה) "אפילו ענני דצמבר – לא יכלו לשתיקתך" עכשיו בוכים – את אינך

כאילו לקחת את הלב שלך עם שני החדרים שבו וחילקת אותו לפירורים קטנים – כדי שתוכלי לתת לה ולתת לו, לחלק את ההכלה שלך והחמלה שלך להמון אנשים, בריאים וחולים, זקוקים למגע. מי שזכה למגע הלב שלך וידייך – שומר לך עד היום את החסד הזה גם כשהוא כבר לא פה.

הלב שלך, עבד כל כך מהר כדי להספיק לגשת אליו, לגשת אליה – ולסיים בכוס תה עם לימון ופתיבר, לטבול וליהנות. היית נוהגת מהר ברכב, היית נוסעת מהר בקולנועית – אולי יש עוד בננה שנשארה במטע ותוכלי להביא למי שרוצה וצריך. היית צועדת מהר ומקיפה את הקיבוץ, את שני הקיבוצים וממשיכה עד המרפאה – סתם להגיד שלום ואולי, לקחת איזה כדור קטן.

אבל,, הלב הזה שלך, בעצם פעם, פעם אחר פעם בשביל הילדים והנכדים – זה מקור הנחת וההתרגשות שלך – גאווה גדולה. עמרי ולילך עם הנכדים רז, זיו, בר. אופיר וקטיה עם תומר ונטע. כל שנת שירות שלהם או שרות בצה"ל דחף אותך מהר יותר לאפות ולהכין ולארוז ולשלוח – מעשה ידייך להלל.

ופתאום, בחודש כסלו – חודש האור, האור נחלש והגיע החושך. ואת נלחמת, דחפת אותו כאומרת לעצמך – "אני רוצה לחיות". קטיה נחלצה לבוא אלייך ובנגיעות חסד, כמו שנתת לכולם – היא נתנה לך. היא נדירה וחזקה כמוך – עד שיספת וביקשת – די!

(שירה) היי שקטה הדס – עכשיו הכול בסדר"

עטופה במשפחה גדולה בכל מקום בארץ, עם חברים מכל הארץ ומהקיבוץ. עם אודי כהן וכל החברות הרבות שלך, הם גם קיבלו נגיעות חסד ממך – ועכשיו מודים לך, בדמעות חמות. בבכי גדול.

אהבתי אותך הדס, מאד. בנימה אישית גם יענקלה שקיבל ממך חדר אחד של הלב שם במלכות שמיים, הכוכבים יזהירו ויראו לך את הדרך לגן העדן.